

der ligger ved Siden af, som er 25 000 Kr. værd, men kun har en Jordværdi af 2 000 Kr., vil den kun komme til at betale 30 Kr. efter Grundværdi. Jeg kunde fortsætte med Eksempel paa Eksempel af lignende Art. De to Ejendomme, jeg har nævnt, kender jeg fra min Vurdering til Ejendomsskyld. Den nævnte Beskatning vil for Haandværksmesteren være aldeles ødelæggende og urimelig. Men det Spørgsmaal, der melder sig, er jo: vil en saa høj Beskatning, som der her er Tale om i Byerne, være retfærdig?

Ifølge Tabel 10 betaler en Hjørnejendom paa Hjørnet af Raadhuspladsen og Frederiksberggade i Øjeblikket 2 568 Kr. i Skat. Ejendommen vil faa en Forøgelse af 12 272 Kr.; hvis man regner med 5 pCt. af Pengene, vil det betyde en Konfiskation af 245 000 Kr. af den 1¼ Million, den paagældende Ejendom er værd. Man lægger i alt Fald en Skat paa den, der svarer til ¼ Million, og Ejendommen, som før var 1¼ Million værd, vil som Følge deraf falde betydeligt i Værdi. Tager vi Strandboulevarden 117—121, stiger Skatten for denne Ejendom med 1 593 Kr. eller en Konfiskation svarende til ca. 32 000 af en Værdi paa 109 900. Det er en ubebygget Grund, men derfor bliver det efter min Mening ikke mere retfærdigt. Tager vi saa Grønnegade Nr. 18, vil Skatten paa denne Ejendom stige med 1 709 Kr., hvilket svarer til en Konfiskation af 34 000 Kr. af en Værdi paa 140 000 Kr. Det er en forældet Bebyggelse, hedder det, men vil en saadan Stigning, selv om den nu fordeles paa en Række Aar, derfor være rimelig eller forsvarlig? Jeg mener absolut nej, efter som Forholdene har udviklet sig.

Det er meget interessant at se den Diskussion, der føres i denne Tid mellem de interesserede Parter. Grundskylden skulde jo helst kunne gennemføres, uden at Huslejen forøges, men foreløbig synes Meningerne herom dog at være noget delte. Kan man nu ved en vilkaarlig Huslejelov eller muligvis ved den sidste konservative Opfindelse eller Overraskelse, hvad man nu vil kalde det, Boligretten, der fratager Husejerne den sidste Gnist af, hvad der hedder Selvbestedelsesret over deres Ejendomme, faa det ordnet saaledes, at de saakaldte Husejere intet har at sige med Hensyn til Udlejning af deres Ejendomme, intet har at sige om, hvilken Husleje de skal have af deres Ejendom, selv om de maaske i sin Tid har anbragt hele deres Formue i den, men bare har at bøje sig efter Boligrettens Bestemmelse, selv om Lejen bliver nok saa lille, og kan man dernæst

faa en Ejendomsbeskatning, svarende til 15 pro mille af Grunden, der ifølge den Diskussion, der for Tiden føres her i København, helst skulde bæres af Husejerne alene — ja, saa tror jeg, at den sidste Mulighed for at løse Boligspørgsmaalet i Byerne er bristet; thi med en saadan Vilkaarlighed, en saadan Usikkerhed med Hensyn til at disponere over en selverhvervet Ejendom og med Hensyn til Beskatningen kan jeg vanskelig tænke mig, at nogen Privatmand i Fremtiden ønsker selv at bygge. Jeg tror, at man saa efterhaanden vil overlade til Stat og Kommune at ordne det Spørgsmaal.

Hvad Spørgsmaalet om forældet eller daarlig Bebyggelse angaar, er det jo en gammel Teori fra georgeistisk Side, at Indførelsen af en Grundskyld skulde betyde en Spredning af Bebyggelsen. Erfaringerne fra Amerika viser ganske det modsatte. Det viser sig nemlig, at en høj Grundskyld giver en stærkt sammentrængt Bebyggelse, og man hører stærke Klager over, at de Steder, hvor der før var Haver og lignende omkring Ejendommene, kommer der nu Bygninger i Stedet. Og ser vi paa Forholdene hos os, er det saa ikke saaledes, at den, der har erhvervet en Ejendom med gamle eller daarlige Bygninger, er straffet haardt nok derigennem? Der er mange, der maa gøre det, fordi de ikke har Raad til at købe en god Ejendom; men jeg tror, at alle, der kender Forholdene, vil erkende, at den gode Ejendom er altid den billigste, en Ejendom med daarlig Jord og daarlige Bygninger betales altid for dyrt; Vedligeholdelsesomkostningerne er store, og en skønne Dag nødes den paagældende Landmand til at bygge nye Bygninger. Vil det nu være samfundsmæssigt ønskeligt at framskynde et saadant Byggeri gennem en forøget Beskatning paa gamle Ejendomme, saaledes som vi nu ved, at Virkningen har været i Amerika? Jeg mener absolut nej, og at den Tale om den forholdsmæssig stærke Beskatning i Øjeblikket af gode velholdte Ejendomme fremfor Ejendomme med daarlige Bygninger ikke har noget paa sig. Der begaas ikke nogen Uretfærdighed i Øjeblikket ved Ejendomsskyldbeskatningen overfor Ejendomme med god Jord og gode Bygninger, sammenlignede med Ejendomme med daarlig Jord og daarlige Bygninger. Jeg mener personlig snarere det modsatte.

Jeg har nu søgt at imødegaa en Del af den Kritik, der ofte rettes mod den nuværende Ejendomsskyldlov, og som jeg finder er uberettiget, og tillige har jeg peget paa nogle af de Urimeligheder, som det foreliggende Lovforslag er saa rigt paa. Jeg har nævnt enkelte af dem og skal ikke